

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 18.816 van 19 november 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X alias X
Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, alias Dildar Mohamad HAJI, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 7 juli 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 juni 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 september 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 oktober 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. VERHEYEN, die loco advocaat A. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in Garanah (Iran). U vroeg een eerste keer asiel aan in België op 05.12.2005. Aangezien een vergelijking van de vingerafdrukken uitwees dat u reeds eerder, op 15.04.2005, een asielaanvraag had ingediend in Groot-Brittannië werd u op 20.04.2006 een beslissing tot weigering van verblijf betekend.

Op 11.05.2007 verklaarde u zich een tweede keer vluchteling in België. Volgens uw verklaringen was uw vader peshmerga (Koerdisch strijder) bij de KDP (Koerdisch Democratische Partij) en vluchtte hij in 1974 met zijn gezin naar Iran, waar u vijftien jaar later zou zijn geboren. In oktober 1999 zou jullie gezin zijn teruggekeerd naar Irak. Sindsdien zou u steeds in Tanahi, nabij de stad Dohuk (Noord-Irak), hebben geleefd. Op 24.01.2005 zou u met twee vrienden naar een theehuis zijn gegaan om er domino te spelen. Jullie zouden er echter ruzie hebben gekregen met een zekere P. (...). Op uw terugweg naar huis zouden P. (...) en enkele vrienden u hebben gevolgd. Bij de hierop volgende schermutseling zou u per ongeluk P. (...) hebben gedood. Op aanraden van uw familie zou u onmiddellijk het land zijn ontvlucht.

Iets later zouden uw vader en drie broers zijn gearresteerd: na vijf maanden zou uw vader zijn vrijgelaten, maar uw drie broers dienden in de cel te blijven tot u zich zou melden. Uw broer D. (...) zou ondertussen zijn kunnen vluchten maar uw andere broers, M. (...) en R. (...), zouden momenteel nog steeds gedetineerd zijn. U zou vijftien jaar gevangenisstraf vrez en tevens zou u vrez door de familie van P. (...) te worden gedood.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten voor: foto's, faxkopie van identiteitskaart en nationaliteitsbewijs, faxkopies van identiteitsdocumenten van ouders en broers, brief i.v.m. scholing.

B. Motivering

Dient evenwel te worden opgemerkt dat uw algemene geloofwaardig zeer ernstig in het gedrag is gekomen. Zo heeft u bij uw diverse asielaanvragen in België, Groot-Brittannië en Zwitserland tal van identiteiten en nationaliteiten opgegeven. Niet alleen laat u het de asielinstanties zodoende niet toe een correct zicht op uw ware identiteit en achtergrond te krijgen, evenmin stemt deze handelswijze overeen met het gedrag dat kan verwacht worden van iemand die zegt een gegronde vrees voor vervolging te koesteren en hiertegen om bescherming verzoekt. Bij uw eerste asielaanvraag verklaarde u dat uw naam A. A. K. (...) was, van Iraanse nationaliteit en geboren te Garanah op 05.11.1989. Bij uw asielaanvragen in Groot-Brittannië en Zwitserland hanteerde u de volgende namen: D. M. (...) (01.01.1990), A. K. (...) (10.12.1989), H. D. M. (...) (02.03.1987) en A. K. (...) (01.11.1989). In Zwitserland vroeg u eerst asiel aan als Iraniër en een tweede keer als , zo verklaart u (CGVS p.2). Heden, bij uw tweede asielaanvraag in België, beweert u bij het begin van het gehoor uw enige echte identiteit te willen meedelen: u zou de naam D. M. H. (...) hebben, geboren in Garanah (Iran) op 01.01.1990 en van Irakese nationaliteit te zijn. Dat u doorheen de verschillende asielprocedures op een dergelijke manifeste manier gebruik maakte van diverse identiteiten en nationaliteiten en zelfs diverse asielmotieven (CGVS p.6) roept uiterst grote vraagtekens op bij uw oprechtheid.

Wat er ook van zij, zelfs indien geloof zou worden gehecht aan uw verklaringen betreffende uw afkomst en identiteit, dient nog te worden gesteld dat u niet aannemelijk maakt een gegronde vrees voor vervolging te koesteren zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. U beweert een celstraf van vijftien jaar te vrez en stelt dat u een oneerlijk proces tegemoet zou gaan aangezien de familie van P. (...) hoge verantwoordelijken van de KDP telt. Gevraagd naar welke posities deze familieleden dan wel innemen, blijkt u dit niet te weten: u herhaalt dat ze 'hoge' en 'belangrijke' functies bekleden, maar u kan dit in het geheel niet concretiseren (CGVS p.5). Aan deze vage bewering kan dan ook weinig geloof worden gehecht. Het is in deze overigens uitermate opmerkelijk dat u niet weet voor welke rechtbank uw zaak desgevallend zou behandeld worden (CGVS p.6-7) en op de vraag of u weet of er een rechtszaak werd opgestart, wat kan verondersteld worden, zegt u hierover nog niets gehoord te hebben (CGVS p.5). Vervolgens wordt u gevraagd of uw familie al een advocaat onder de arm heeft genomen; u antwoordt dat u dit niet weet en dat u dit nog niet hebt gevraagd aan uw familie. Dit gebrek aan interesse is zeer bevreemdend indien u zich werkelijk in deze situatie zou bevinden. Iets later zegt u dan weer te weten dat er nog geen advocaat werd gecontacteerd (CGVS p.5).

Bovengaande elementen laten niet toe geloof te hechten aan uw asielmotieven. Bijgevolg kan de status van vluchteling u niet worden toegekend. U bent een burger uit Noord-Irak. Uit een analyse van de situatie in Irak blijkt dat er op dit ogenblik in Noord-Irak geen reëel risico van ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet bestaat. Zoals blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan u een kopie in het administratief dossier aantreft, is de situatie op dit ogenblik niet van die aard dat er voor burgers sprake kan zijn van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

De door u voorgelegde documenten vermogen niet deze appreciatie te wijzigen. De identiteitsdocumenten en nationaliteitsbewijzen van u en uw familieleden betreffen enkel kopies waarvan de authenticiteit niet vaststaat. Bovendien zou aan deze documenten slechts geloof kunnen worden gehecht indien deze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier allerminst het geval is. De brief van uw school werpt geen ander licht op uw asielmotieven en ook de door u voorgelegde foto's vermogen niet voorgaande appreciatie te wijzigen. Het betreft foto's van uw familieleden, waaronder enkele waarvan u verklaart dat ze uw broers afbeelden in de gevangenis. Gezien bovengaande opmerkingen gaat ook van deze foto's geen bewijskracht uit.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste middel werpt verzoeker de schending op van de materiële motiveringsplicht. Verzoeker betuigt vooreerst zijn spijt bij het in het verleden opgeven van verkeerde namen en identiteiten en beperkt zich aangaande zijn vrees voor vervolging bij terugkeer het volgende te stellen: *“Verzoeker herhaalt dat hij een celstraf van 15 jaar riskeert in geval van terugkeer naar Irak. Hij bevestigt dat de familie van P. (...) hoge verantwoordelijken van de KDP telt. Verzoeker verklaart aan zijn raadsvrouw dat hij zal trachten de nodige bewijzen te verzamelen tegen uiterlijk de dag van de zitting voor u Raad. Verzoeker voegt eraan toe dat twee van zijn broers op heden nog in de gevangenis zitten omwille van de problemen met de familie van P. (...).”*

2.1.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

Het louter herhalen van de asielmotieven is echter niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar verzoeker in gebreke blijft.

Het middel is ongegrond.

2.2.1. Aangaande de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus geeft verzoeker een integrale weergave van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en beperkt hij zich in zijn betoog te stellen dat hij de subsidiaire bescherming kan aanvragen op basis van de punten b en c van voormeld artikel omwille van de voormelde feiten waarvan hij zal trachten de nodige bewijzen voor te leggen op de zitting.

2.2.2. De Raad merkt wederom op dat een loutere verwijzing naar het voorgehouden feitenrelaas – dat bovendien door de verwerende partij als ongeloofwaardig wordt beschouwd – niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten. Ook de motivering dat er voor burgers in Noord-Irak geen sprake kan zijn van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waardoor er in hoofde van verzoeker geen reëel risico van ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet aanwezig is, wordt door de enkele verwijzing naar punt c van dit artikel niet weerlegt.

Het middel is ongegrond.

2.3. De Raad is van oordeel dat verzoeker geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die alsnog een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente gronden, die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoeker noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 19 november 2008 door:

dhr. J. BIEBAUT, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN.

J. BIEBAUT.